

Paul en Rikko Voorberg lopen voor vrede naar Jeruzalem. 'Als je met elkaar praat, schiet je niet'

INTERVIEW Vanuit heel Europa vertrekken pelgrims naar Jeruzalem om aandacht te vragen voor vredeswerk. Deze PeaceWalk is mede een initiatief van theoloog Rikko Voorberg. Met zijn vader en emeritus predikant Paul is hij bij de start in Spanje. Rikko: 'Onze zoektocht naar vrede gaat stap voor stap.'

Nederlands Dagblad, 4 februari 2026

Rogier Boogers - woensdag 4 februari 2026

Rikko (links) en Paul (rechts) Voorberg lopen als pelgrims voor wereldvrede. beeld: Daan Steijnen

■ AMERSFOORT

Het is net opgehouden met hagelen als vader Paul Voorberg en zoon Rikko even stilstaan tijdens de PeaceWalk. Op een helling in het westen van Spanje kijken ze uit op huisjes van keien en stenen. De zon breekt door, het weer is onstuimig. Dat deert hen niet. Als pelgrims willen ze van elkaar leren hoe je aan vrede bouwt.

'We lopen uit onmacht en woede', zegt Rikko aan de telefoon. 'Uit verzet tegen de politiek die niet in staat lijkt om ook maar iets van vrede te creëren.'

Paul Voorberg was tientallen jaren predikant van de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt. Ook zoon Rikko studeerde theologie. Nu werkt hij met zijn stichting PopUpwerk aan sociaal-culturele projecten.

Hij raakte geïnspireerd door de gezamenlijke Israëlische en Palestijnse vredesbeweging. Deze bestaat uit mensen die door geweld dierbaren verloren en juist daarom elkaar opzochten.

Rikko ontdekte de Jerusalem Way, een pelgrimsroute vanuit verschillende plekken in Europa naar Jeruzalem. Langs deze wegen vindt de PeaceWalk plaats. Waar mensen de Jerusalem Way veelal individueel lopen, is de PeaceWalk bedoeld als gezamenlijke tocht om aandacht te vragen voor vredeswerk.

Hoop en ontmoeting

Overheden en media besteden veel aandacht aan strijdende partijen, vertelt Rikko. Hij vindt het hoopvol dat mensen elkaar ontmoeten, terwijl hun landgenoten tegenover elkaar staan.

‘Ik hoop dat iedereen die meeloopt iets van die geest oppikt. En dat ze daarmee thuis ook met tegenstanders in de straat of politiek in gesprek gaan. Het doel is dat zo veel mogelijk mensen meelopen, al is het maar één dag.’

■ ‘Het heil is volgens het christelijk geloof: vrede. Daar wil God naartoe.’

Rikko, Paul en dertig andere pelgrims vertrokken maandag uit Finisterre, sommigen om even de eerste dag mee te lopen. De tocht voert hen langs de kust, over rotsen en door dorpjes die in de winter uitgestorven zijn. Ze hopen donderdag Santiago de Compostela te bereiken. Daar krijgen ze bij lokale jezuïeten twee nachten onderdak, eten en een rondleiding.

De deelnemers zijn mannen en vrouwen, in leeftijd variërend van twintig tot in de zeventig jaar. Zo loopt er een Nederlandse reddingswerker, een Argentijnse vredesactiviste en een Duitse it-specialist mee.

Maar zij zijn niet de enigen die naar Jeruzalem lopen: op elk moment van de route kunnen nieuwe deelnemers aansluiten, ook via andere routes die starten in Amsterdam, Parijs, Venetië, Gdansk, Ljubljana en Berlijn. In oktober komen alle wandelaars bij elkaar in Sarajevo. Vanuit daar willen de deelnemers in acht maanden naar Jeruzalem wandelen.

Vrede bereiken

Niet iedereen is religieus. Paul: ‘Het heil is volgens het christelijk geloof: vrede. Daar wil God naartoe. Dat past naadloos bij deze wandeling.’

De gesprekken onderweg beginnen met aftasten. ‘Eerst leer je elkaar voorzichtig kennen en vraag je waar iemand vandaan komt. Vervolgens bespreek je hoe we vrede kunnen bereiken. Door te praten ben je daar al mee bezig: als totaal verschillende mensen elkaar vinden, schieten ze niet.’

Het doet Rikko denken aan de Oekraïense pelgrim Tanja, met wie hij de avond ervoor pizza at.

■ ‘Zij wil niet haten. Russisch is ook onze taal, zegt ze. Die is niet van Poetin.’

‘Voor haar is het eenzaam om niet in oorlogsretoriek mee te gaan. Om haar heen ziet ze veel landgenoten die Russen haten en die hun taal niet meer willen spreken. Maar zij wil niet haten. Russisch

is ook onze taal, zegt ze. Die is niet van Poetin. Tanja is dankbaar dat ze nu mensen ontmoet met wie ze over oorlog en vrede kan praten.'

Geen illusies

Rikko maakt zich geen illusies dat onrecht door de PeaceWalk verdwijnt. Hij ziet de pelgrimage als een 'leerschool'.

'We werken aan een groeiende collectie van verhalen van vreedstichters. Zij kunnen ons leren hoe je vrede en recht hand in hand kan laten gaan. In Bosnië en Herzegovina zijn bijvoorbeeld een voormalige Servische en Kroatische strijder bij de organisatie betrokken. Daardoor zitten ze aan dezelfde tafel en vangen ze ons op in Sarajevo.'

Als ze vrijdag Santiago de Compostela hebben bereikt, vertrekken Rikko en Paul naar Nederland. Daar hopen ze op 25 april in Amsterdam aan de start te staan van de route die vanuit Nederland begint.

Hoeveel mensen met hen meelopen, weten vader en zoon nog niet. Zelf lopen ze de eerste week mee.

Kinderen lopen mee

En dan sluit in september Rikko weer aan. Samen met zijn vrouw Joanne (46) en twee kinderen (elf en veertien jaar) lopen ze vanuit Boedapest naar Jeruzalem, is de bedoeling.

'We vragen ons al langer af: wat geven we onze kinderen mee in een wereld die steeds onzekerder en duisterder wordt? Natuurlijk moeten ze naar school. Maar het is ook goed om maanden op weg te zijn om verbinding met andere culturen te maken. Ze vinden het ook een geweldig avontuur.'

Rikko ziet ze komend weekeinde weer. Zondag preekt hij in Culemborg in de Open Hof, waar de Protestantse Gemeente en de Nederlandse Gereformeerde Kerk samen een viering in het teken van de PeaceWalk houden. Tot die tijd lopen Rikko en Paul verder naar Santiago de Compostela.

Het begint weer te regenen. Ook aan doorzettingsvermogen is geen gebrek. Rikko: 'Jeruzalem is nog ver, maar dat is onze zoektocht naar vrede ook. Het gaat stap voor stap.'

Websites:

<https://peacewalk.info/>

<https://www.jerusalemway.org/nl/>